

чатъ. Кога мръкнало, старецъ тѣ Приамъ отишълъ въ сѣвникъ тѣ на Ахила и го помолилъ да му даде тѣло то на обичний му синъ.

Подиръ това Илиада се прѣкъснова. Край тѣ на при-каска ти за Троянска та война учимъ отъ други поеми ((най-много отъ *Енеида*, която е написалъ римский поетъ *Виргилий*). Само слѣдъ десетъ годишна обетъна Гръци ти сполучили да призематъ Троя съ хитростъ. По свѣтъ тѣ на измисловачъ тѣ Одисей ти направили единъ голѣмъ дървенъ конь, и го оставили на брѣгъ тѣ; а послѣ се прѣсторили като че ужъ си отишли за-въ отечество то си, и направили да се расчуетъ, че конь тѣ е оставенъ даръ на богове ти. Троянци ти съ голѣма слава завлѣкли конь тѣ въ градъ тѣ. Нѣ въ него имало скрити нѣколко грѣцки юнаци; ти прѣзъ нощъ та излѣзли, избили нощна та стража и пуствали въ градъ тѣ Гръци ти, които се били върнали и чакали при врата та. Тогава Троя била прѣдадена на огнь и на грабежъ; едни отъ жителе ти били избити, а други били заробени, и Троянско то царство се развалило. Отъ запалений градъ се отървалъ само юнакъ Еней съ нѣколко души. (Негово то пѣтование по море и подвизи ти му въ Италия съставляватъ прѣдмѣтъ тѣ на *Енеида*).

Слѣдъ разваление то на Троя малцина отъ Гръцки ти юнаци се върнали въ отечество то си. Отъ тѣхъ »хитрий«
Одисей десетъ години пѣтовалъ по море, доклѣ да стигне на острова си Итаки (единъ Ионически островъ). Баснословни ти му случки са написани въ друга грѣцка пѣснопойка, която се нарича *Одисея* и казоватъ да е извадилъ слѣпий Омеръ.

Одисей, кога пѣтовалъ по чужбина испадалъ на голѣми бѣди; нѣ всякога се отървавалъ отъ тѣхъ съ достоинство то си или съ помощъ та на богове ти. (Така той еднажъ испадналъ въ циклопи ти или въ еднооки исполи-